

DE PRIKKEL VERLOREN

*Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, naar de wil van onze God en Vader. **Galaten 1:4***

Er is een grote gebeurtenis die iedere dag nog meer bewondering trekt dan de zon, de maan en de sterren; en die gebeurtenis is de dood van onze Heere Jezus Christus. Daarop waren de ogen van alle heiligen, die voor het christelijke tijdperk leefden, voortdurend gericht en daarop kijken door de loop der eeuwen ook alle hedendaagse heiligen terug. De engelen in de hemel staren voortdurend op Christus. 'In welke dingen de engelen begerig zijn in te zien' (1 Petr. 1:12), zei de apostel. De ogen van de verlostten zijn voortdurend op Christus gericht en duizenden pelgrims in dit aardse tranendal hebben geen hoger voorwerp voor hun geloof. O, kinderen van God, de dood heeft haar prikkel verloren. Het is zoet om te sterven, om aan de borst van deze Christus te liggen en de ziel uit iemands lichaam te laten kussen door de lippen van goddelijke liefde. En u, die vrienden verloren hebt, of die in rouw gedompeld bent, treur niet als degenen die geen hoop hebben. Wat een zoete gedachte geeft de dood van Christus ons ten aanzien van hen die ontslapen zijn. Zij zijn heengegaan, mijn broeders, maar weet u hoe ver zij zijn heengegaan? De afstand tussen de verheerlijkte geesten in de hemel en de strijdende heiligen hier op aarde lijkt groot, maar is die niet. We zijn niet ver van huis.

